

Zaleski Stanisław (1899-1977)

Notka biograficzna

Stanisław Zaleski urodził się 12 stycznia 1899r. w majątku Omniszów rodzowym majątku swojej matki, w powiecie Borysowskim, ziemia Mińska jako „syn szlachcica Witolda Kamila (dwojga imion) i Zofii Barbary Elżbiety (trojga imion) baronówny Von Felkersahm Zaleskich” według posiadanego dokumentu. Kolejny zapis tego dokumentu stwierdza, że mieszkali w Odessie przy ul. Dalnickiej nr.27.

Stanisław jeszcze w Odessie ukończył Państwową Szkołę Realną nr.2, gdzie także zdał egzamin maturalny oraz ukończył 3 semestry na Wydziale Mechanicznym Politechniki Odesskiej.

W czasie rewolucji październikowej podjął pracę jako palacz na lokomotywie.

Po powrocie do kraju – 6 sierpnia 1922r. Ojciec Stanisława – Witold, który był aptekarzem podjął pracę w aptece Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie przy ul. Mariańskiej, Stanisław natomiast wstąpił ochotniczo do Wojska Polskiego. W sierpniu następnego roku został skierowany do Szkoły Podchorążych w Warszawie, którą ukończył jako sierżant podchorąży z lokatą 57 na 172 uczestników.

Następnie szkolił się w Oficerskiej Szkole Artylerii w Toruniu, którą ukończył jako podporucznik otrzymując przydział do 7 Pułku Artylerii Ciężkiej.

28 maja 1929r. mój Ojciec Stanisław Zaleski żeni się z Ludwiką Rutkowską urodzoną 27 września 1902 r. w Trzebinie w województwie poznańskim. Moja Matka po ukończeniu Uniwersytetu Poznańskiego zdaje w dniu 29 maja 1928r. przed Państwową Komisją egzamin upoważniający do nauki biologii, chemii i mineralogii w szkołach średnich.

Stanisław po trzech latach służby w Dubnie, w bardzo niebezpiecznym rejonie na granicy wschodniej wraca do 7 P.A.C. w Poznaniu.

29 lipca 1931 rodzę się ja, syn Olgierd. W 1935 r. Ojciec przechodzi do tworzonego nowoczesnego całkowicie zmotoryzowanego oddziału artylerii przeciwlotniczej-7 Dywizjonu Artylerii Przeciwlotniczej, gdzie dowodzi 2.baterią w stopniu kapitana.

W sierpniu 1939r. tuż przed wojną zostaje zaatakowany trzema strzałami przez okno we własnym mieszkaniu. Pomimo tego 1 września 1939r. obejmuje dowództwo w ramach obrony przeciwlotniczej Armii Poznań dysponując 4 działami 40 mm i 2 działami na terenie fabryki H. Cegielski. Dalszy udział w wojnie obronnej to walki w szeregach Armii Poznań, bój pod Sochaczewem, Łowiczem i bitwa nad Bzurą. Dowodzony przez Niego pododdział w czasie kampanii wrześniowej zestrzelił 12 samolotów.

Przejście przez Bzurę na wschód z uwagi na wysoki poziom wody okazało się niemożliwe, zdecydowano o przedarciu się małymi grupami do Warszawy. Jednak w Puszczy Kampinoskiej wpadają w zasadzkę. Dostają się do niewoli, pierwotnie krótki pobyt w oflagu

nad Lahnem a następnie pięć lat w Oflagu IIC Woldenberg. W ramach Uniwersytetu Woldenberskiego uczestniczy w wykładach o sztuce, wykopaliskach i architekturze.

Po wyzwoleniu, po tragicznej potyczce w miejscowości Deetz wraca 9 lutego 1945 r. do żony i syna, których odnajduje w Skierniewicach.

Pełen zapału zgłosił się natychmiast do wojska. Był w Oficerskiej Szkole Wojsk Pancernych w Chełmie i Modlinie. Awansuje do stopnia pułkownika, jednak ze względów politycznych w 1946 zostaje z wojska usunięty.

Po tym fakcie włącza się w tworzenie Państwowej Organizacji Samochodowej P.K.S. gdzie pracuje jako dyrektor techniczny. Niestety i stąd zostaje usunięty i tym razem pozostaje bez pracy prawie trzy lata. Po tym okresie zostaje dyrektorem Biura Rejonowego POLMOZBYT (części samochodowe, ogumienie).

Po dłuższej przerwie rozpoczął pracę w Przedsiębiorstwie Budownictwa Warszawa KAM, a następnie Hydrobudowa I. Ostatnią pracą przed przejściem na emeryturę była budowa Kanału Żerańskiego i Zalewu Zegrzyńskiego.

Na emeryturze zaangażował się w pracę społeczną w ZBOWID.

Ojciec odszedł 7 listopada 1977r i spoczywa na Cmentarzu Wojskowym na Warszawskich Powązkach.

Syn Olgierd Założył rodzinę z Teresą z Wróblewskich i urodziło się dwoje wnucząt Iwona i Olgierd. Nie doczekał się sześciora prawnuków: Iza, Kuba, Ola, Greta, Teresa, Klemens.

*Opracował Olgierd Zaleski syn Stanisława Zaleskiego
na podstawie przekazów rodzinnych oraz zapisków Ojca, w tym
Bitwa nad Bzurą w dokumentach i wspomnieniach, 14 Wielkopolska Dywizja Piechoty,
Wydawnictwo Tetragon.
„Wspomnienie z wrześnieowych dni” Wydawnictwo Poznańskie 1975.*

Warszawa, czerwiec 2016